

EN KONKURRENT TILL ÄPPEVECKLAREN.

Så kan man kalla en stekelart, som jag under förliden sommar påträffade härstädes, och som antagligen mången gång påträffats af andra i vårt land, fastän den blifvit förbisedd till följd af den likhet, som larven både till sitt yttre och till sitt lefnads-sätt har med äpplervecklarens.

Jag ville försöka att, enligt de i tidskriften gifna anvisningarna, genom öfversprutning med lösning af parisergrönt skydda några värdefulla äppleträd för härjningarna af äpplervecklaren (*Carpocapsa pomonella* LIN.), som under de föregående åren betydligt decimerat skördarna, och blef förvånad öfver att redan vid midsommar finna en mängd äppelkartar nedfallna, hvilka tycktes ha blifvit behandlade af äpplemasken på dennes vanliga sätt. Vid närmare efterseende fann jag dock, att larven, som åstadkommit skadan, på grund af fötternas och ocellernas antal måste tillhöra någon stekel. Jag har icke hittills lyckats få någon utkläckt och kan därför endast uttala en gissning, att det var larven till *Hoplocampa testudinea* KLUG, hvilken af KIRCHNER uppgifves lefva i äpplen och af THOMSON upptages såsom funnen i Skåne. Den fördärfvar frukten på ungefär samma sätt som äpplervecklarens larv, men uppträder tidigare. Det är väl antagligt, att dess lefnadssätt är sådant, att öfversprutningar med lösningar af kejsargrönt på honom ha samma fördärfbringande verkan som på äpplervecklarens larv, men då blir det så mycket angelägnare att verkställa öfversprutningarna i riktigt god tid, d. v. s. genast efter blomningen. Skulle den åter mot förmodan hafva ett sådant lefnadssätt, att dessa öfversprutningar icke hafva någon verkan, så blir det nödvändigt att ägna uppmärksamhet åt honom redan af det skäl, att man annars lätt kan förledas att underskatta öfversprutningarnas verkan gent emot äpplervecklaren. Jag

har därför redan nu velat fästa fruktodlares uppmärksamhet på, att det icke endast är äpplevecklaren, som gör äpplen maskstungna, samt påkalla deras biträde för ytterligare iakttagelser, på det att äfven denna stekellarvs lefnadssätt och utbredning må blifva utredd. De båda ifrågavarande larverna skiljas lätt däri- genom, att stekellarverna hafva 20 fötter (10 par) och blott 2 punktögon på hufvudet, äpplevecklarens däremot endast 16 fötter (8 par), men många punktögon.

Färlöf i februari 1897.

Josef Andersson.

FÖR VÅRT LAND NYA SKADEFJÄRILAR.

Under sistförflutna sommar hafva här anträffats tvänne sådana. Den ena är Tineiden *Blastodacna Hellerella* DUP., som på svenska kanske kunde få namnet »apelmärgmalen». Dess larv uppgifves af HEINEMANN lefva i frukterna af *Cratægus*, men jag har funnit den i fruktskotten på apel, hvilka den förstör genom att förtära deras märg, och äfven KIRCHNER angifver samma lefnadssätt. Sannolikt är den dock sällsynt och torde därför icke hafva någon större praktisk betydelse, om det än kan vara skäl för fruktodlare att se upp äfven med detta lilla skadedjur, ty det fördärfvar icke blott en eller annan blomknopp såsom t. ex. frostfjärilns larv utan hela fruktskottet genom den gång, som den gräfver sig långsamt dettas inre. Fjärilns framvingar äro bruna med några hvitaktiga och rostgula, ej skarpt begränsade fläckar. Hufvudet hvitt. Kroppslängden är 5 mm. och afståndet mellan de utspända framvingarnas spetsar c:a 12 mm. — Af större praktisk vikt är säkerligen

Sesia myopiformis BORK. eller »äppleträds-glasvingen», som förut i Skandinavien iakttagits endast vid Kristiania, men som torde hafva större utbredning i vårt land, än man kunnat tänka sig, och i alla händelser förekommer talrikt här i trakten. Den uppgifves lefva under barken af äppleträd på s. k. kräfts-kadade ställen, och jag har i själfva verket icke funnit någon enda sådan